Ч. 49 Субота 2 (14) марця 1896. Рік VI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтовоі.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтовоі.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Справи парляментарні.

Сесия парляментарна.

Після віденьских ґазет розійшла ся в кругах парляментарних чутка, що правительство хоче по Великодних сьвятах перевести в обох Палатах не лиш реформу виборчу, але також і реформу податкову. В такім случаю сесия парляментарна перетягнула би ся аж до червня, а сесия Делеґаций відбула би ся аж в осени.

Реформа виборча.

На послїднім засїданю комісиї для реформи виборчої вела ся дальше дебата над §§. 8 а) і 8 б). Розходило ся о управильнене місць виборів. При сїй нагодї заявив президент міністрів ґр. Баденї, що він противить ся всїляким поправкам, а обстає за предложенєм правительства. При тім старав ся бесїдник усунути обави, мов би то установлене місць вибору в дорозї розпоряджения давало правительству за обширні права. Правительство — казав ґр. Баденї — мало головно на оцї то, щоби улекшити виборцям о скілько можна виконуванє права виборчого.

Щоби усунути всї трудности, які показали ся по поставленю всїляких поправок, предложив ґр. Фалькенгайн слїдуючу стилїзацию §. 8 b: Коли в якімсь краю в куриї громад сїльских будуть заведені безпосередні вибори, то в тім краю при виборах із загальної кляси виборців, як також при виборах з куриї громад сїльских кожда громада творить місце вибору, котру законодавство краєве взагалї призначить на місце вибору для виборів до сойму.

Опісля ставило кількох послів внесеня, щоби округи виборчі, котрі складають ся з міст і повітів судових, подїлити на кілька менших. Позаяк не можна було дійти до згоди в сїй справі, то засїдане перервано, внескодавцї порозуміли ся з собою і тогди пос. Рус поставив таке внесене: „Округи виборчі, що складають ся з місцевостий куриї виборчої, міст і повітів судових разом, мають бути в дорозї розпоряджения подїлені на меншї округи виборчі в данім повітї а в кождім з тих округів має бути установлене місце вибору.

При голосованю внесенє ґр. Фалькенгайна ухвалено одноголосно, а внесенє пос. Руса 16 голосами против 7; всї прочі внесеня відкинено. Єсть то перша зміна, яку доси вроблено в проєктї правительства.

По сїм наступило внесенє пос. Діпавлього. По довшій дебатї поставив пос. Діпавлї остаточно таку резолюцию: „Взиває ся правительство, щоби перед нарадами над постановою вводячою реформу податкову предложило новелю до §. 9 ординациї виборчої до Ради державної, в котрій, о скілько можна, було би обезпечене нинїшне право виборче всїм тим клясам виборчим, котрих дотикають опусти і увільненя реформи податкової".

Президент міністрів ґр. Баденї заявив, що правительство відносить ся прихильно до поставленої резолюциї і застерігає собі заняти супротив неї становище після того, як що-до неї згодять ся партиї в комісиї податковій, хиба що резолюция стала би ся наслїдком ухвал тої комісиї безпредметовою. По сїм ухвалено резолюцию одноголосно.

Опісля розпочала ся дебата над §. 9, в котрім містять ся постанови що-до условий активного права виборчого, але задля спізненої пори перервано засїдане.

Бесїда як телеґрама.

В слїдуючім подаємо обширнїйший зміст цїкавої на всякий случай і важної бесїди посла Морре підчас дебати над буджетом міністерства рільництва. Пос. Морре промовив:

Щоби дати ясний примір бесїдникам, що люблять довго говорити, буду уживати по найбільшій части стилю телеґрамового: Висока Палато! Упадок селяньства поступає безупинно. Стан не до здержаня. Поміч конче потрібна. Для чого нїчого не зробило ся? Прошу о відповідь дротом! (Жива веселість.) Недужий в небезпечности житя. Дотеперішнї лїкарі не здібні; пишуть рецепти без диягнози; оперують без помічників. Відобрати їм диплёми! (Веселість). Я ставив нераз внесенє скликати анкету до розслїдженя причин упадку. Длячого нїчого не зробило ся? На що резолюциї, коли нїчого не робить ся? Зараз оправдати ся. Гру на біржи збіжевій заказати. То лайдацтво і обманьство. (Веселість). Управильнити справу приналежности. Селянин не хоче вже удержувати міских калїк. Тягари на войско зменшити. Зараз! (Веселість). Так дальше не може бути. Довги за великі, нероби товстїють від процентів. Шпорт випасає ся, що мало не пукне. (Веселість). Прошу зарадити, бо будемо процесувати ся. Що з обезпеченем на старість? Селянин і наймит не можуть щадити. Чекати аж прийдуть социялїсти. Ті

---

30)

БЕН ГУР.

ОПОВІДАНЄ З ЧАСІВ ХРИСТОВИХ.

ЛЮДВИКА ВОЛЛЄСА.

(Дальше.)

Було би прийшло до суперечки, але Месаля не допустив до того.

— Ще нема вина, Друзусе! А що-до Арріюса, то нехай так буде, як ти кажеш. Скажи менї що про него.

— Нехай він собі буде чи жид, чи Римлянин — а я то кажу шануючи тебе Месальо! Той Арріюс і хороший і хоробрий і розумний. Цїсар був на него ласкав і хотїв зробити єго якимсь висшим, але він відказав ся від того. Він чогось таїть ся і удає, як би був щось лїпшого, або мав щось гіршого на совісти, як другі. В школах борби не було єму рівні; синьоокими велитами знад Рену та безрогими биками із Сарматиї помітав, як би вербовим прутем. Дуумвір зробив з него величезного богача. Він дуже любить зброю та о нїчім не думає лиш о війнї. Максентий взяв єго до своєї дружини і він мав їхати разом з нами на корабли, але в Равеннї відлучив ся від нас. А мимо того єсть вже тут. Але замість пійти до палати або до цитаделї, він станув в господї і десь щез.

Месаля слухав того зразу рівнодушно, як який вельможа; але відтак став уважнїйший, а наконець пустяв судинку з ґранками і відозвав ся:

— Чуєш, Каюсе, послухай, що я тобі скажу.

Якийсь молодець коло него, єго міртиллюс або товариш при щоденних вправах на місци перегонів відозвав ся на то:

— Я би хиба не був твоїм приятелем, Месальо, як би тебе не слухав.

— Пригадуєш собі того чоловіка, що тебе нинї перевернув?

— На Бакхуса! Хиба-ж я не потовк собі костий, щоби не забув на то?

— Отже дякуй судьбі, я знайшов твого ворога. Слухай!

Месаля звернув ся до Друзуса:

— Розповідай же нам ще більше о тім Римлянинї-жидї, що то ще більший мішанець, як який центавр [1]). Як він убраний, Друзусе?

— По жидівски.

— Чуєш, Каюсе? — сказав на то Месаля; — той чоловік молодий — то одно; лице у него римске — то друге; убраний по жидівски — то трете; в школах борби мав славу і щасте в тім, що повалив якого коня або перевернув віз — то четверте. Помагай дальше, Друзусе, мому приятелеви. Без сумнїву, що той Арріюс говорить кількома мовами. Але от що — чи говорить добре по грецки?

— Так чисто, що міг би хоч би й в театрі виступати.

— Чуєш, Каюсе? Уміє по грецки повитати даму; то після мого численя — пяте. А ти що на то?

— Ти знайшов єго, Месальо! — відповів Каюс — або я сам собі не вірю!

— Вибачайте і ти Друзусе і ви всї, що я так загадочно говорю — відозвав ся Месаля до присутних; — але ти Друзусе, говорив щось о якихсь тайнах що-до Арріюса. Розповідай-же дальше!

— То по правдї розходить ся лиш о єго дитинячі лїта. Коли дуумвір Арріюс, а він був ще тогди трібуном, вибрав ся був в похід против морских розбишаків, то не мав анї жінки, анї дитини. Коли вернув, мав вже сина, того, про котрого бесїда, бо він зараз на другий день взяв єго за свого.

— Взяв за свого? — відозвав ся Месаля — то цїкаво для мене знати. Де-ж дуумвір знайшов хлопця і чий він був?

— То сказав би хиба лиш сам Арріюс. Підчас битви розбила ся дуумвірова ґалера; якийсь корабель знайшов єго і ще другого, всего лиш тих двох людий з командантскої ґалери, котрих виратувано, як они плавали на дощцї по мори. Я то розповідаю так, як чув від тих, що їх виратували, а тому бодай нїхто нїколи не перечив. Отже кажуть, що той товариш дуумвіра на дощцї, був жидом.

---

[1]) Центаври або з грецка кентаври, злі духи, проживаючі в лїсах на горах (лїсовики). Греки і Римляни зображали їх собі яко мішанцїв чоловіка з конем: по груди чоловік, а дальше тїло коня з чотирома ногами.

вже зроблять! Спасибі' за то! (Жива веселість). Длячого не дати селянам безпосередного права виборчого? Длячого виключати їх робітників? Длятого, що панове посли боять ся потратити мандати. Палата послів то не дім притулку. Безпосередне право виборче громадам сільским зараз вислати. Инакше прийдуть селяни і возьмуть собі!

На що підвисшувати податок від пива? Анї не важити ся! (Жива веселість). Инакше крам замкнути, льокаль наймити. — Що чувати з новим законом о належитостях? Біліньский обіцяв, що буде. Кождий обіцював. Прошу додержати, бо инакше, то ми прийдемо. — Бесїдник говорить відтак о нагородах за перегони:

Коли запомогу на нагороди за перегони підвисшено з 30.000 на 60.000 зр., був ґр. Фалькенгайн мінїстром рільництва. Він заєдно говорив до селянина! Любий хлопе, коли тобі не зле, то моли ся, щоби тобі Бог поміг. Чому він не казав і до шпортсменів: Моліть ся лиш, а будете мати більше гроший? Ні, він їм дав 30.000 зр. більше. Перегони не мають тепер нїякого впливу на піднесенє годівлї коний. Хто менї докаже, що заклади на перегонах причиняють ся до піднесеня годівлї коний, той докаже, що чвертку місяця, коли він спаде на землю, буде можна купити за 1 зр. 20 кр. Комисия буджетова перейшла над резолюциєю Морре'го до порядку дневного. Менї дивно, що ще й таку честь менї зробили. Досить було покивати головою; я би мусів і тим вдоволити ся. То не над моїм внесенєм але над внесенєм народу переходить ся до порядку. Про мене, дайте шпортсменам і мілїон. Але нарід на то не годить ся; я єго заступник маю право і обовязок сказати, чого нарід хоче. Я не говорю на вітер, до моїх виборців; менї того вже не потреба, я з тим дїлом вже упорав ся. Я говорю на вітер до иньших виборців. Над волею народу не сьміє переходити нїяка комисия. У Відни переходжено тілько разів над волею народу, аж вибори показали, що нарід того не позволить. „Токіо" бігав в Анґлїї, але прибіг аж чотирнайцятий. Хто винен тому, що ми мусимо висилати до Анґлїї мілїон? Коли-б Анґлїйцї сказали: пішлїть нам збіже, то ми мусїли би післати. Чи селяни мусять випродукувати збіжа за мілїон, щоби грачі мали що вислати до Анґлїї? Коли гра заказана в краю, то треба ще тим більше не допустити до гри за границею. Але я і бідний Розер маємо однакове нещастє. Він працює від 20 лїт!... (Голоси: Від 30!...) Я не хотів знеславити єго (Веселість....) він працює против льотериї, а я против перегонів, оба з однаковим успіхом. — Бесїдник ставив наконець внесенє, щоби суму 50.000 призначену на перегони кінні в 1896 р. ужитиі на цїли господарскі і завізвав селяньских послів, щоби єго підперли, бо вибори недалекі і може їм стати ся якесь нещастє. Не треба заохочувати людий отвирати чужі каси і робити знатоків коний з тих, що не знають, чи копито з передної чи з задної ноги.

Перегляд полїтичний.

На вчерашнім засїданю Палати послів ви голосив мінїстер рільництва ґр. Ледебур довгу бесїду, в котрій вияснив свою проґраму аґрарну і заповів заряджене против гри на біржи збіжевій. Нинї має вести ся дальша дебата; будуть ще промавляти ґен. бесїдники, а відтак розпічне ся ще дебата над етатом мінїстерства торговлї.

На засїданю комисиї податкової обговорювано проект правительства о відписуваню податку ґрунтового з причини нещасть елементарних. Поодинокі бесїдники зазначили, що проект виказує значні шкоди для рільників.

З Масави доносять, що там приїхав вже ґен. Баратієрі. Він єсть фізично і морально дуже знуждений і пригноблений. Признає, що наслїдки єго поступованя суть страшенні для Італїї, але він був змушений до рішучого кроку браком поживи. Єго не спонукало до того кроку анї правительство (говорено, що Кріспі намовив єго до рішаючої битви), анї обставина, що мав бути скликаний парлямент. О приїзді ґен. Бальдісери не знав нїчого. Лиш згадка на родину здержала єго від крайности. Він готов оправдати ся і приняти найкрайнїйші наслїдки нещастя на себе.

Новинки.

Львів дня 13 марця 1896.

— Доповняючий вибір одного члена ради повітової в Товмачи з групи більшої посїлости розписала Президия ц. к. Намістництва на день 9 цьвітня 1896 р.

— Є. Е. Маршалок краєвий ґр. Стан. Баденї повернув вчера рано з Відня до Львова.

— Доповняючий курс науки рільництва розпічне ся на основі рішеня краєвої Ради шкільної з днем 1 вересня с. р. при 2-кл. народній школї в Хлопах, рудецкого повіта. Розходи, які з того виникнуть, покриють по части конкуруючі сторони, обовязані дати і удержувати одну шкільну комнату і необходимі господарскі будинки, а по части краєвий фонд, з котрого буде покрита платня управляючого курсом учителя, як також 50 зр. річно яко павшале на ведене господарства. До практичної науки на згаданім курсї буде ужитий ґрунт, який має винаймити ся за 30 зр. річно. Ту суму обіцяв давати видїл ради повітової в Рудках. Господарство буде ведене на основі інструкциї, котру видасть краєва Рада шкільна. Колиб з того господарства були які доходи, то они будуть належати до управителя того курсу, але не будуть єму вчислені в платню.

— В справі еміґрациї до Бразилїї пише Gazeta Lwowska: Італїяньскі часописи оголошують телеґраму італїяньского посла в Ріо де Жанейро до італїяньского правительства в Римі обіймаючу вість, що жовта пропасниця лютить ся незвичайно сильно вздовж цїлого бразилїйского побережа. Отже остерігаємо еміґрантів перед тою недугою, котрій не в силї оперти ся орґанїзм Европейців.

— Примірна громада. В Новосїлках язловецких в повітї бучацкім — як звідтам пишуть — вже від руского Різдва анї один громадянин не пересиджує в коршмі, як то бувало давнїйше. За

— Жидом! — повторив Месаля здивований.

— Та ще й ґалерником!

— Що ти кажеш, ґалерником?

— Коли їх обох витягнули на корабель, мав дуумвір свою зброю на собі, а тамтой другий був убраний як весляр.

Месаля нащурив уха.

— Ґалерник! — повторив він ще раз і перший раз в житю знайшов ся чогось в клопотї.

В сїй хвили внесли невільники великі збани з вином, коші з овочами, варепі в цукрі овочі, чарки і чаші по найбільшій части срібні. То додало Месалї знову відваги; він виліз зараз на якийсь столець.

— Мужі з над Тибру, — крикнув він грімким голосом — зробім собі Бакхусовий пир, заким приїде наш командант. Кого вибираєте предсїдателем?

Друзус підняв ся.

— А хто-ж би инший — сказав він — мав бути предсїдателем, як не сам той, хто пир устроює? Скажіть Римляни!

Комната аж затрясла ся від окликів признаня. Месаля здоймив вінець, котрий все ще мав на собі, подав єго Друзусови, що виліз був на стіл, а той в присутности всїх вложив єго торжественно Месалї на голову і так увінчав єго на предсїдателя.

— Я привів сюди з собою ще й кількох приятелїв, що як-раз вертали з пира. Щоби наш пир розпочати старим звичаєм, приведіть сюди одного з них, того, котрого вино найбільше перемогло.

На то завізванє Месалї стали всї один навперід другого кричати:

— Він тут — він тут!

Якогось молодця, що такий був пяний, що аж перевернув ся на землю і там лежав, пiдняли і привели до стола.

— Посадіть єго на стіл! — приказав предсїдатель.

Показало ся, що він не годен і сидїти.

— Подержи єго, Друзусе!

Друзус зробив так, а Месаля обернув ся до пяного і серед глубокої тишини промовив:

— Бакхусе, найбільший зі всїх богів, нехай твоя ласка сеї ночи буде при нас! — Він здоймив вінець. — В моїм імени і в імени моїх товаришів прирікаю зложити тобі отсей вінець на олтари в печері Дафне.

Він поклонив ся, поклав собі знову вінець на голову і відкрив гранки та сьміючись сказав:

— Видиш, Друзусе, твій денар вже мій!

І знов понеслись грімки оклики по сали так, що аж суворі фіґури Атлясів задрожали на стїнах.

Почалась орґія [2].

Глава девятнайцята.

Шейх Ілдерім був чоловіком, котрого дуже поважали і годі єму було задля якоїсь дрібницї позбувати ся того поважаня. Мусїв берегти славу свого племени, як пристало на найбогатшого, патріархального князя пустинї на всході від Сириї. В містах уважали єго за найбогатшого з людий не царского роду на цїлім Всходї, та й справедливо. А що у него було подостатком гроший, невільників, верблюдів і стад всїлякого рода, то він любив деякий видаток, що й підносив єго повагу у посторонних і вдоволяв єго особистій гордости та окружав єго вигодами. З тої причини виступив він і з великим блеском підчас свого побуту в пальмовім гаю. Він велїв виставити там три великі намети, один для себе, другий для гостий, а третий для своєї найпершої жінки і еї служби, відтак ще шість чи вісім для своєї прибочної сторожи і для невільників. А та прибочна сторожа то була громада сильних і сьміливих мужчин, що уміли добре обходити ся з луками, списами і кіньми.

[2] Оргіями звали ся первістно релїґійні обряди і богослужене в честь богів, відтак розпустні торжества і пири в честь божка вина Діонїзоса (Бакха) сполучені з піятикою. Длятого то ще й нинї навиваємо розпустні забави з піятикою — орґіями.

Єго майно в гаю, що правда, не було виставлене на нїяку небезпечність, але що навичка стаєсь другою натурою у чоловіка і що нїколи не добре попускати звязь установленого раз порядку, то місце окружене доокола наметами, було призначене для верблюдів, коров, кіз і т. д., щоби від них не зібрала охота якогось льва або злодія.

Також і в своїх подорожах держав ся Ілдерім дуже точно всїх звичаїв свого народу. Єго житє в пальмовім гаю було таке саме як в пустини, дїйство патріархальне, правдиве пастирске житє стародавних Ізраїлитян.

Того дня рано, коли каравана приїхала до гаю, спинив він коня і заткнувши списа в землю сказав:

— Ставте тут намет! Входом на полудне, щоби ми під сими накоринками пустинї могли при заході сонця спочивати. — Сказавши то, підійшов він до трох пальм, що росли при купцї, і погладив одно дерево, так, як гладить ся дитину по личку або яке любе звіря по шиї. — А хто-ж як не шейх мав право сказати каравані, щоби станула, і визначити місце, де має бути поставлений намет? Він виймив списа із землї, а в то місце, де она зробила ямку, вбила служба першу підпору намета. Доокола неї вбили ще вісїм таких відступами — в три ряди. Тепер посходили ся жінки і діти, та поздоймали сукна з верблюдів. А хто-ж як не жінки мали то робити? Хиба-ж не они стригли кози та вівцї, та пряли з них нитки, а відтак робили сукно? Хиба-ж то не они зшивали сукно так, що з него зробила ся тепер густа криша? А як весело, з якими жартами і доказами своєї сили натягала тепер цїла шейхова дружина то сукно від підпори до підпори і привязувала єго там, де було треба. Як они тїшили ся, коли він входив і виходив, приглядав ся суконній хатї, деревам, сонцю і водї, та вдоволений затирав собі руки і говорив:

— Добре-сте зробили! Тепер ще злагодьте собі кочовище так добре, як лиш можете, а будемо мати арак до хлїба і молоко засолодимо

починном місцевого начальника громади подали собі господарі руку — тримати ся здалека від коршми, і коршма нинї дїйстно стоїть немов пустка. Дуже рідко і то лиш де-хто вступить по сіль або сірник — і чим скорше утїкає. Заслуга в тім головно начальника громади ч. Дмитра Матушевского, чоловіка прикмет благородних. Вся молодїж не не вже від двох років, бо звязана в церковне братство тверезости; кромі пива, і то дуже рідко, инших напитків не вживає, до коршми зовсїм не ходить. Навіть „Маланку“ перестали сего року обходити, бо кажуть: їм се вже не лицює; а треба знати, що давнїйше „Маланку“ обходили в коршмі. — При всїм тім не обійшло ся без комічних історий. Шинкарка заводила ревними сльозами, підходила всякими облесними штучками, а коршмар намагав ся прихилити до себе начальника громади обіцянкою, що возьме его за спільника до маючої будувати ся дороги. Та нїчо не помогло! Вкінци арендар в крайнїй розпуцї удав ся з жалобою до дідича, барона Блажовского, маршалка повітового. Але що-ж він міг єму помогти?

— **В процесї о обманьство** против Якова Валящука і Станислава Журека — о котрім ми вчера писали — запав вчера вечером судовий вирок. Якова Валящука засуджено на 1 рік тяжкої вязницї з постом що 14 днїв, а Стан. Журека на 6 літ тяжкої вязницї, постом що 14 днїв і темницею раз до року. Крім того уневажнив трибунал вироком контракт купна і продажи заключений межи обома обжалованими. Сторону пошкодовану т. є Івана Журека, котрого грунт Валащук продав Станиславови Журекови, відослано на дорогу цивільну.

— **Хитрий обманець.** Вчера арештовано у Львові Моріца Кеслера, котрий накупив собі мосяжних обручок і продавав їх легковірним, в великій тайнї яко золоті по 1 зр. за штуку. Дешевість цїни толкував тим, що найшов обручки на улици.

— **Самоубийство.** В Калуши відобрав собі жите вистрілом з револьверу скарбовий стражник, Мариян Ковальский, 22-літний молодець, в наслідок — знеохоти до житя!

— **З Бережанщини** пишуть нам: Дня 25-го лютого т. р. о 2 годинї по полудни повстав в Сaранчуках з невислїдженої причини огонь, котрий при сильнім вітрі в несповна однїй годинї знищив добуток девятьох господарів. Самох межи ними було обезпечених в товаристві „Днїстер“. Сьвітла Дирекция згаданого Товариства трегого вже дня по пожарі прислала Вп. п. Михайла Несторовича, ліквідатора, котрий з признаня гідною пильностию і совістностию фахову оцїнку шкоди перепровадив, а в слїд за тим пошкодованим повне відшкодоване признано і виплачено. За так скоре і ретельне зліквідоване і виплачене пошкодованим премій асекурацийних підписані почувають ся до милого обовязку Хв. Дирекциї Товариства „Днїстер“ у Львові іменем відшкодованих прилюдно сердечну зложити подяку і то Товариство „Днїстер“ всїм Честним комітетам парохіяльним, Братствам церковним, комітетам шкільним, громадам і господарям до обеспечуваня будинків церковних, шкільних, громадських і приватних припоручити. — Саранчуки дня 8 марта 1896 р. *О. Даниїл Зарицкий*, парох. — *Павло Гавдида*, начальник громади. — *Іван Мокосїй*, заступник нач. громади.

— **Зелїзнича катастрофа.** З Інсбрука доносять, що на зелїзничім шляху між Санкт-Йоган а Бішофсгофен ударили на себе передвчера в полудне два поїзди: поспішний і особовий. Машина поспішного поїзду вискочила з шин, а оба вагони службові і богато особових значно ушкодили ся. З люблї убитий один кондуктор, один тяжко ранений, а двох инших і кількох подорожних легко. Причина катастрофи доси незвістна.

— **Телефонічний дрот трохи не причиною смерти.** З Відня пишуть: 59-лїтний візник Франц Новак їхав оногдi тяжко наладованим возом кроком попри нїмецкий народний театр. Сидїв на кізлї і власне коли минав театр, урвали ся під напором мокрого снїгу телефонїчні дроти, перетягнені понад улицею і конець одного дрота упав на Новака та обвинув ся єму довкола шиї як мотузок. На щастє всїв візник задержати зараз конї, а перехожі подали замотаному в дрот першу поміч. Коли здоймлено дрот з шиї, показало ся, що він врізав ся в тїло на карку на 2 центиметри, а довкола цїлої шиї зробив знак, немов би візника хто сильно душив мотузком. Стация ратункова подала скалїченому першу поміч і відставила его до загального шпиталя. Лїкарі сказали, що колиб був Новак трохи скорше їхав, то був би на певно задушив ся, або дрот перерізав би єму горло.

— **Весела служниця.** В Варшаві — як доносять тамошні ґазети — лучила ся така пригода: Перед кількома днями замітив поліціянт на однїй улици молодого офіцира з довгою чорною бородою, котрий звертав на себе увагу незвичайним поведенем і голосним сьміхом, кілько разів якийсь вояк поздоровляв его. Офіцир побачивши, що на него звернули увагу, доміркував ся, що єсть і вийшов скоро до сїний одного дому. За ним пішов поліціянт і показало ся, що офіцером була — молода дївчина, Гришина, служниця у одного з офіцирів. В неприсутности своїх панів перебрала ся в мундур, приліпила бороду і так вийшла на улицю. Збиточну дївчину потягнено до одвічальности.

— **Злодій поетом.** В ночи на 4 с. м. закрав ся до шевця Котуляна в Бернї на Мораві злодій і украв єму товару вартости 100 зр. На улици побачив злодія міский слуга Шпачек, що саме гасив лямпи і пустив ся за ним на здогін. Злодій утїк, але покинув міх з краденими річами на улици і Шпачек віддав їх властителеви. Коли швець розглянув ся по компатї, де господарив злодій, побачив на однїй деревляній скрини виписані крейдою вірші нїмецкі, в котрих злодій радив шевцеви наповнити знов скриню чобітьми, бо мода на чоботи не старіє ся і він (т. є. злодій) прийде знов до шевця в гостину і випорожнить скриню. По пильнім гляданю удало ся поліциї викрити злодія. Був то 21-лїтний хлопець, але вже старий злодій, бо признав ся добровільно до кількох крадежий.

— **Посвоячені.** Помер ший недавно президент англїйскої академії в Льондонї Льорд Лейтон любив волочити ся по антикваріях і шукати за старими образами. Одного разу стрітив у одного торговця старинностий добрий портрет, що представляв якогось рицаря з 16 столїтя. Той образ сподобав ся льордови, але що цїна була за висока, то він его не купив. Кілька днїв пізнїйше явив ся льорд Лейтон яко гість в сальонї одного з найзнаменитших англїйских банкирів; втім побачив на стїнї в сальонї той сам портрет, котрий єму так сподобав ся у торговця старинностий. „Як ви прийшли до того образа? Кілько заплатили за него?“ спитав льорд банкира. „До того образа? То портрет одного з моїх предків. „О!“ — крикнув Лейтон і отворив рамена, немов би хотїв обійміти банкира, „то ми посвоячені“. „А то яким способом?“ „Цїлком просто“, відповів Лейтон, „бо перед кількома днями той лицар трохи що не став моїм предком“.

— **Померли:** О. Ігнатий Ільницкий, парох в Підпечарах, деканата тисьменицкого, брат бл. п. радника шкільного о. Василя Ільницкого, вчера в 63-ім році житя а 41-ім сьвященьства; — в Станиславові в 16-ім році житя Григорий Олесницкий, ученик V-ої кляси гімназияльної; — др. Альбин Валигурский, ц. к. повітовий лїкар в Перемишлянах, дня 9 марта в наслїдок пятнистого тифа.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Ментона 13 марця. Ґраф Кальнокий був вчера на авдиєнциї у Є. Вел. Цїсаря. Авдиєнция тревала десять мінут.

Відень 13 марця. В комісиї для реформи виборчої заявив пос. Абрагамович, що жадане пос. Дінавалї'ого не може бути увзглядненe, бо не знати ще, як випаде реформа податкова і годі покликувати ся на закон, котрого ще нема. Найлїпше, щоби комісия для реформи податкової зібрала ся і нарадила ся над внесенем Дінавалї'ого.

Берлин 13 марця. У кн. Гогенльоге відбув ся вчера обід в честь гр. Ґолуховского. — Загально говорять, що гостина ґр. Ґолуховского єсть найлїпшим доказом тревалости тридержавного союза.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

собі медом, а кожда ватра дістане це по кізляткови. Бог з вами! Водицї подостатком, бо озеро стане нам за жерело. Худоба і череди не будуть голодувати, бо єсть де попасти. Бог з вами, мої дїти! Ідїть же!

Весело розійшли ся они, кожде в свою сторону, щоби й собі поробити помешканя. Кількоро лишило ся, щоби намет ще в середині впорядкувати. Мужчини повісили на середнім рядї підпор занавісу, так, що зробили ся два пересїки. Один був для шейха, другий для его коний. Завели й конї, та приговорюючи до них та глядячи пустили їх свобідно. До середної підпори приперли посудину на зброю і повкладали в ню списи, ратища, луки, стріли та щити. Над ними повісили меч свого пана, котрого вигнуте мов серп вістрє, сьвітило ся майже так, як ручка, вибита дорогими каменями. На другій з підпор повісили упряж кіньску, таку красну, що здавало ся, як би тут був якийсь царский слуга; на инші підпори порозвішували знов одїж сего вельможі, вовняну і полотняну, плащі і туніки, та ріжнобарвні хусти на голову. Та не переставали робити порядки, аж почули з его уст слова вдоволеня.

Тимчасом взяли ся служницї лагодити диван, знадобу, без котрої не міг так обійти ся, як без тої бороди, що спадала єму на груди. Уставили рамці в видї простокутника, але такі, що мали лиш три боки; четвертого не було і тим отвертим боком поставили проти входу; межи рамцї поукладали подушки і розвісили занависи; на подушки розстелили покров в жовтї і брунатні паски; на то наклали відтак ще більше подушок і подушочок з синими і червоними наволічками. Перед диваном розстелили так широкий килим, що сягав аж до входу — і на тім скінчила ся їх робота. Мали ще наносити води до збанів і поповішувати на свої місця бордюги з араком. — Чи знайшов би ся якийсь араб, що не уважав би Ільдеріма щасливим в его наметі над озером і в тїни пальм гаю пальмового?

При входї до описаного повисше намету лишили ми Бен Гура. Тут здоймив один слуга шейхови сандали з ніг, а другий взяв ся розвязувати молодцеви его римскі черевики. Відтак оба скинули з себе запорошене верхне одїне, а перебрали ся у сьвіже з білого полотна.

— Витай в імя Боже! Ходи і спічни собі! — тими словами повитав Ілдерім свого гостя сердечно тою мовою, якою говорять на торговици в Єрусалимі, і повів его до дивана.

— Я собі оп там сяду — сказав він показуючи на місце — а мій гість ось тут.

Служниця, котрій дав знак, поправила подушки, щоби було вигіднїйше сидїти. Посїдали обі. Один слуга приніс просто з озера сьвіжої води, обмив їм ноги і пообтирав.

— Приповідка жителїв пустинї каже: „Добрий апетит то знак довгого житя!“ — сказав шейх і спитав: А у тебе добрий?

— Коли в тім дїло, добрий шейху, то я буду сто лїт жити. Я такий голоден, як вовк перед твоїми дверми — відповів Бен Гур.

— Ну, такий голоден як вовк не підеш звідси; дам тобі найлїпшу частинку з моєї череди.

Ілдерім плеснув в долонї. Прийшов якийсь слуга.

— Піди до чужинця в наметі для гостий і скажи єму: Я, Ілдерім желаю єму мира. — Слуга поклонив ся. — Скажи єму відтак, що я ще з кимсь вернув, що буде зі мною ломити ся хлїбом. Коли Валтазар, мудрець, хоче з нами обідати, то буде нас трох. Лишить ся ще досить і птахам.

Слуга пішов.

— Тепер же відпічнїм собі.

(Дальше буде.)

ІНСЕРАТИ.

1 злр. кождий предмет **корон 2.**

Віденьский базар короновий (Kronen-Bazar)

Відень V/I, Rüdigergasse Nr. 1. Polonia.

Належить до найретельнїйших і найбільше улюблених фірм в монархії, де можна набути потрібні артикули, а всї по цінї 1 зр. Кождий предмет має подвійну вартість, **а коштує лише 1 зр.**

1 злр. кождий предмет **корон 2.**

1 Хустка тепла для пань $^{1}/_{4}$ в. з френдзлями 1 зр.

6 ручників в добрім ґатунку, красний десень, обрубл. 1 зр.

1 шапка зимова дуже тревала, з перского плюшу, тепла ватована 1 зр.

1 сорочка мужеска добра робота, біла або кольорова 1 зр.

1 сорочка дамска з шифону або полотна, гафтована 1 зр.

3 ножі столові з правдивого серебра „Fenix" нїколи не жовтїючі 1 зр.

1 годинник бронзовий добре їдучий з ґваранциєю 1 зр.

2 кульчики з правдивого серебра для пань, цеховані 1 зр.

1 млинок до кави тревалий, найлучшої конструкциї 1 зр.

1 Хохля з правдивого серебра „Fenix" 1 зр.

1 перстень з подвійного золота з каменем 1 зр.

1 золота тинктура велика фляшка до позолочуваня всього 1 зр.

1 парасоль неперемакаємий з красною ручкою 1 зр.

1 добрий обрус з білого адамашку або кольоровий взорець 1 зр.

1 сцизорик з 4 клїнґами і коркотягом 1 зр.

1 бритва правдива анґлїйска, дуже остра 1 зр.

1 зеркальце тоалєтове стояче з шуфлядкою 1 зр.

12 ложочок до кави з правдивого серебра „Fenix", нїколи не жовтїючі 1 зр.

1 ланцушок до годинника зі штучного золота з привіскою 1 зр.

1 ліхтарня з яскравим сьвітлом з далека видним 1 зр.

1 спідниця дамска тепла, гачкована зі шляком 1 зр.

1 пуделко до запалюваня папіросів, само запалює папіроси дуже скоро 1 зр.

зр. 3 нїклевий годинник ремонтоар з секундовою вказівкою, добре уреґульований.

зр. 4 знаменитий prima ремонтоар, нїклевий, найлучшої конструкциї, з секундовою вказівкою.

зр. 5 нїклевий ремонтоар, з двома копертами, до відскакуваня, добре уреґульований лише 5 зр.

зр. 6 американьский ремонтоар о 3 копертах, позолочуваний, але трудний до відріжненя від правдивого золотого, богато ґравірований і добре реґульований.

зр. 7 ремонтоар правдивий срібний, добре уреґульований, прекрасно ґравірований.

зр. 9 правдивий ремонтоар срібний, о двох копертах, красно ґравірований, пунктуально їдучий.

зр. 12 правдивий срібний ремонтоар (анкер) о 3 копертах і 15 каменях, досконало їдучий.

2 ліхтарі сальонові посріблювані, красного формату 1 зр.

1 простирало комплетно ушите, велике і широке 1 зр.

1 кафтаник вовняний для мужчин або женщин 1 зр.

2 хусточки на голови теплі на зиму зі всїх кольорах 1 зр.

3 фартушки красні модні взори, до праня 1 зр.

1 фартушок лїстриновий, чорний плїсований, дуже гарний 1 зр.

1 зимова суконка готова для дїтий від 1 до 3 лїт 1 зр.

6 сервет великих, білих або кольорових 1 зр.

4 шовкові краватки кожда иншого фасону, в дуже добрім ґатунку 1 зр.

6 ложок столових з правдивого серебра „Fenix", нїколи не жовтїючі 1 зр.

1 гармонїйка губна на котрій легко грати 1 зр.

1 зарукавок дамский, чорне футро 1 зр.

6 пар скарпиток однокольорових, або в красні паси 1 зр.

1 окарина інструмент до граня, італїяньский 1 зр.

12 хустинок до носа з кольоровими берегами обрублені 1 зр.

1 калїсони вовняні (систему Єґера) 1 зр.

1 сервіс на лікери 6 шкляночок і одна фляшка кришталева 1 зр.

1 капа на ліжко готова, красний десень, велика 1 зр.

1 хустка шовкова довга на локоть в довільнім кольорі 1 зр.

1 ключик до годинника з правдивого серебра з фотоґрафією 1 зр.

3 пари панчіх однокольорових або в красні паси 1 зр.

6 франц вилок з правдивого серебра „Fenix" нїколи не жовтїючі 1 зр.

Ґарнїтур до паленя

складаючий ся з осьми кусників, коштує разом лише **1.50 зр.**

1 різьблена файка деревл. з відливом.
1 красний цибушок до неї.
1 „ мішочок на тютюн.
1 пуделко на сїрники в добрім ґатунку.
1 цигорниця з правдивої пянки.
1 красна папіросниця до висуваня.
1 коротка фаєчка домова.
1 цибушок до неї.

Всьо то разом коштує

І. Ґатунок	II. Ґатунок	III. Ґатунок
зр. 1·50	зр. 2·—	зр. 3·—

злр. 2

коштує уреґульований американьский

Будильник

алярмовий

котрий є заразом

Годинником стїнним

з вказівкою секундовою маючий прекрасний звук. Тревало зроблений, ходить і будить пунктуально. Єсть то безперечно найлучший, найкрасший і найдешевший годинник.

З календарем вічним 3 зр.

Лише зр. 4·50

коштує знаменита

Гармонїйка концертова

о 12 кляпах, з тремольо і акомпанїяментом басовим, мельодїйно настроєна, елеґантско уряджена, на котрій можна грати всї утвори.

І. Ґатунок	II. Ґатунок	III. Ґатунок
зр. 4	зр. 6.	зр. 8.

Замовленя під ґваранциєю виконує ся безпроволочно за заличкою почтовою, предмети не надаючі ся приймає ся назад і або вимінює ся їх на инші, або звертає ся грощі через знану яко ретельну фірму

ФЕКЕТОГО: базар короновий в Відни V/I Rüdigergasse Nr. 1. Polonia.

11

ГАЛИЦКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4½% на рік.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оріґінальних.

Фабрика капелюхів і цилїндрів

під фірмою

Антін Кафка

передтим **Кожелюжок**

у Львові, Ринок 29, перехідна камениця Андріолього від сторони ОО. Єзуїтів Театральна 12 поручає капелюхи і цилїндри власного виробу в наймоднїйших фасонах і кольорах по найдешевших цїнах; капелюхи і цилїндри з фабрик ц. к. надворних доставцїв П. Ц. Габіґа і В. Плессов в Відни. Капелюхи наймоднїйші по 5 зр., цилїндри цїлком легкі по 9 зр. Хороші капелюхи Льоден з фабрики Пїхлера в Ґрацу, також Chapeau Claque атласові по 5 зр., 6 і 8 зр.

Цїнники дармо. 34

Інсерати

(„оповіщеня приватні"), як для „Народної Часописи" так також для „Ґазети Львівскої" принимає лиш „Бюро дневників" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА, при улицї Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

ЧАЙ найсьвіжша збірка

лише в І. аромат. складї.

Цїни без конкуренциї. Висилає ся за готівку або за побранем в пів клґр. пачках. 28

Цїна за кільоґр.

Чай чорний по зр. 1·44, 1·80, 2·40.
Цьвітистий по зр. 2·50 3·60
Окрушки по зр. 1·20, 1·80.
Від 4 клґр. франко менше 40 кр. за порто. (За сто платить ся від клґр. 1·20 зр.) **Взірцї** за надісланем 20 кр. в Марках.

Люд. Ц. Шмідт, Гамбурґ II.

17

Для

МУЖЧИН

При ослабленю мужескім, мій ц. к. упр. ґальвано-електричний апарат, для власного ужитку з добрим успіхом.

Систем проф. Вольти.

Лїкарскі порученя. Проспект в конертї з маркою 10 кр.

І. Авґенфельд,

електротехнік

Відень, IX., Türkenstrasse 4.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах оріґінальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої, і Przegląd-у

може лише се бюро анонси приймати.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.